

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Христос Воскрес! Дорогі у Христі. Перебуваючи у періоді пасхальної радості, ми прославляємо перемогу Христа над смертю, перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою, перемогу, яка відновлює союз людини із своїм Творцем та відкриває двері вічного життя. Разом з прославою над празниками празника і торжества всіх торжеств, ми також дякуємо Богові за дар відкуплення і спасіння. Крім цієї прослави і подяки Господу, свята Церква, дарує нам можливість в особливий спосіб у цьому місяці травні також принести нашу подяку Пречистій Діві Марії. Найперше, за що ми маємо дякувати Богородиці, так це за одне слово – слово, яке Вона промовила більше ніж дві тисячі років тому у Назареті. Це є слово згоди дане архангелу Гавриїлу, коли той провістив їй благу вість, що Вона зачне і породить Сина, і дасть Йому ім'я Еммануїл. Бог кличе Марію до великого служіння, але при цьому не порушує свободу людини, а чекає на її згоду. Як Марія, так і кожний з нас має право вибирати, прийняти чи не прийняти Божої волі, яка є виявом нічого іншого як Божого покликання. Пречиста Діва не вагається, не суперечить Божому провидінню, а каже: «Ось я раба Господня, нехай мені станеться по слову твоему». Саме завдяки цій згоді, за святими Отцями, Бог стає людиною, щоб людина стала богом.

Наступне, за що ми маємо дякувати Богоматері, це за те, що Вона, приймаючи згоду стати матір'ю Божого Сина, проходить з Ним непростий шлях. Це шлях, який бере свій початок від Різдва у Вифлеємі і триває до Голготи. А це і народження в убогій стаєнці, і обрізання восьмиденного хлоп'ятка, і втеча до Єгипту, і загублення дванадцятилітнього Ісуса у Єрусалимському храмі, і все те, через що проходить її Син впродовж усього укритего життя, як і підчас трьох років месіанської діяльності. Разом з Ним Вона є і під час Його страстей, від початку до кінця проходить хресною дорогою, допомагаючи нести тягар людських гріхів, аж до самого розп'яття, щоб сповнити пророчі слова Симеона: «Меч Тобі прошеє душу». Звичайно Марії, як матері, було непросто спостерігати за усім цим, проте, приймаючи все це, вона розуміє, що всі ці події в житті її Сина, як і її самої, мають велике значення, відіграють надзвичайну роль для спасіння світу.

Третьє, за що ми маємо дякувати Богородиці, так це за те, що серед бачення страшних мук свого Сина, Вона приймає згоду стати матір'ю і для кожного з нас. Ця згода зі слів Євангелія виглядає хоча мовчазною, але промовистою. «Жінко ось син твій», - це все що сказав Ісус до своєї матері, але цього було більш, ніж достатньо. Незважаючи на цей біль у серці через споглядання страстей свого Сина, вона радо приймає нову для себе місію. І ця материнська місія Пречистої Диви триває у світі по сьогоднішній день. Кожний хто приходить до Неї, не залишається поза її материнською увагою, де Вона з любов'ю приймає у свої материнські обійми, голубить, обіймає, пригортає до свого материнського серця, робить все для того, щоб ми, її діти, були завжди щасливими. А найбільшим для Неї щастям є те, коли кожний з нас живе у єдності з її Сином. Навіть тоді, коли ми далекі від Нього, Вона не залишає нас, а докладає максимум зусиль, щоб тільки ми на вернулися і жили згідно Божих заповідей. А щоб нам нічого не сталося на цій дорозі життя, покриває своїм покровом, охороняючи від усякого зла. Це заступництво є таке велике, бо просить про це не у когось, а у свого Сина, знаючи що Він ніколи їй не відмовить у проханні, що відчуває кожний з нас багато і багато разів.

Яку ж подяку ми принесемо нашій небесній Матері? Найперше це наше серце, серце повне любові до Бога і ближнього, серце чисте і скрушене, серце, яке хоче віддати себе

на служіння, на жертовність, на сприйняття і розуміння Божої волі. Принесімо цю подяку Богородиці, щоб єдиним серцем і устами закликати: «Маріє, єдина чиста і благословенна, радуйся і спаси тих, що на Тебе уповають. О Маріє мати Божа молися за нас. Пресвятая Богородице спаси нас». Амінь.

(бр. Андрій Літинський, травень 2013)